

qui venientem n̄ admittūt. ff. de acq. pos. clam possidē.
§. q̄ ad m̄sanas. jo. an. **C**onsiliarios. est consiliū fauor
qui adicit ad delictum et q̄ n̄ adicit. de penis felicit. §. il
lud. li. vj. et vterq; tenet. §. primus plus vt ibi. quō aut
de fraudulento consilio dato circa delictū q̄s obligat ei oē

quem non ei cui des
dit. no. de reg. iur.
nullus ex consilio. li.
vj. fautores. vide
q̄d dicam. §. de penis
fiqs suadente i p̄n.

Loca h̄mōi. vici
mora q̄bus h̄tare
et ius dicere p̄nt
fautoribus. n̄ dicit
l' ipsoꝝ procurato
ribus q; in arduis
n̄ cogitur quis pro
curatorem dare. de
h̄ de procur. q̄re
lam. v. q. iij. si eg
tans. Secura. vi
q̄d dicam. §. de re iud.
pastoral. v. p̄fana
et sup. hac securita
te n̄ stat. v. bo ep̄oꝝ
rum vt. §. dicam. et
d̄nt esse secura eē q̄
ad iter vt. l' n̄ oē
accedens. ij. **E**t ip̄i
expulsores consiliarij
v' fautores. et tolle
l' an. citati fuerint
q̄ est. §. domū h̄ta
cionis. fac. ele. §. de
elec. cāz. §. i. **A**lio
q̄i. i. si p̄sonalis ci
tacio vel ad domū
ture fieri non p̄t
Cathedrali. decoz.
p̄. dec. cāz. et est hoc
specialissimū. et fa

q̄d dixi s̄t. p̄. dudū. **D**icto mō. p̄sonali ad domū h̄ta
cionis v' in eccia cathedrali domicilij. jo. an. **V**t tolle
l' az. §. citent vel citare faciant. et **D**iebus. n̄ videtur h̄
sufficere q; vna die fiat citacio. duo aut sufficiant q; p̄lat
elocucio n̄. de preben. is. cur. li. vj. ij. §. de re. iur. p̄la
lis. li. vj. tucius t̄n̄ est q; fiat tribus dieb; de ele. n̄. resi
er. tue. xxiiij. q. iij. de illicita. **F**estiuis. specialis casus q̄
fit citacio de die feriato atra di. §. de fei. c. i. et vlt. i. p̄n.
C. de fei. l. fi. et rō h̄ statim sequit̄. Aliq; n̄ curant an fi
at citacionis preceptum. v' citacio die feriato. h̄ an fiat
ad diem feriatū vt tunc eē distinguē. an citeē vt opeat
an vt r̄ndeat. de q̄ satis scripsi. m. p̄. dec. vlt. de fei. i. p̄n.
et guil. spe. de cita. §. i. v. item erapiūt q; citacio fit ad
diē. et v. se. **A**d diuina. q̄d si ouenisset ad audiendū h̄
dei satis puto satisfactum ostōi per id quod sequitur et
q; predicacio verbi dei in diuinis includit̄. fa. de of. or.
inter cetera. et sic in loco interdicto h̄c citacio fieri po
terit. de sen. ex. responso. et facit quod scripsi p̄ hosti
de claudel. despon. c. fi. super verbo eccl̄ijs. **V**erisimilius
q; si fieri et alijs diebus vel loco. **P**resumat̄. non est pre
sumpcio iuris. et de iur. que dicitur fictio. reciperet em̄
probacionem strariam. qui ma. ac. pos. c. fi. **E**ccl̄ijs.
non repetit cathedralibus p̄ter verbum locorum quod
submitit. et est simile. §. de sen. ex. c. i. et s̄. t. prox. c. i.

suos expulsores et eoz in
hac parte consiliariosz fau
tores dummo ciuitates l'
loca h̄mōi eisde; expulso
ribus. consiliarijs atz fauto
ribus sint secura. et ip̄i p
sonaliter vel ad domum si
hoc tute fieri non valeat
Alioq; publice in eccia
cathedrali loci l' domicilij
eozdem citati fuerint li
bere procedere prout ius
ticia suadebit. **S**i vō
dicti ep̄i ausi non fuerint
h̄mōi suos expulsores vel
eoz consiliarios a fautores
dco modo citare l' ip̄i ma
liciose impedimentū p̄sti
terint ne poterint sic cita
ri licitus sit eisde; ep̄is vt
expulsores consiliariosz fau
tores eosdem diebus aliq;
bus dñicis l' festiuis cum
p̄s ouenerit ad diuina

Competenti. de ap. cum sit **E**isdem. expulsis **I**n
dulgemus. in duobus consistit hec indulgentia quia sub
ditos trahunt inuitos. et quia sufficit dyocesanoꝝ li
cenciam petere. et hoc locum habet in expulsis. Alij ve
ro inter subditos volentes in alioꝝ dyoc. de licencia dy

ocesanoꝝ ius dicē
possent. vt satis
scripsi de off. lega.
nouit. sup. i. glosa
inter inuitos non.
de off. or. cū ep̄us.
li. vj. **S**ubditos
etiam laicos in his
que de iure vel con
suetudine spectant
ad forum ipsoꝝ de
excep. c. n. li. vj. in
ter non subditos q;
qui prorogare vel
lent iurisdictionem
ip̄i non habitaz
petita dyocesam li
cencia iudicare non
possent per h̄c l' az
per quam id puto
si alter solus est sub
ditus sicut reus vel
actor e' aduersarij
non subditus ibi li
tigare consentit cū
hoc ius preiudicia
le et exorbitans a
omni iure non sit
dilatandum. de re.
iurisq; a iure. li. vj.
forcius si alter dis
sentit. si dixisset de
suis subditis. tunc
potuisset de subdi
to eccl̄a inuito actor
ri non subdito iusti
ciam facere. ista t̄n̄

et sic facta citacō adeos p
uenire verisimili p̄sumat̄
citent. vel citari faciant
publice in eccl̄ijs ciuitatū
vel locoꝝ insigniū p̄ dco
rū et procedant demde
ip̄os si citati l' r' statuto
ip̄is pemptorio termino
opetenti coram eisde; ep̄is
noluerint oparere. ac si ci
tati l' t̄me alias extitissent
Eisdē ep̄is indulge
mus vt inter suos subdi
tos ne ob defectū iusticie
dispendiū aliq; pacianē
possint in dyocēsi alijs
in quibus traxerint morā
dummo per se l' p̄ alium h̄
in suis p̄p̄ijs dyocēsi
facere non audeant vel nō
possint iurisdictiones suā
omnimodaz exercere. ita
t̄n̄ q; subditi q; expulsores
vel eoz fautores consiliarij

Ita sic late posita apprehendere etiam videtur eos qui n̄
ratione domicilij. h̄ delicti vel attractus subditi sunt. q̄d
non puto fuisse de mente. nec talis p̄p̄e subditus de li cet
forciatur forum quo ad casum illuz. **P**aciantur. ip̄i sub
diti. **M**oram traxerint. in hoc d̄t hoc d̄m a p̄cedenti.
nam ibi procedit in loco viciniori. hic non curamus anal
ter locus insignis sit vicinior. dummo iste non distet vlt
tra duas dietas vt sequitur. **D**ioecibus. vel ip̄az pte
vt s̄. m. p̄n. **O**mnimodam. tyalem et eccl̄asticam. sp̄s
alem civilem et criminalem. etiam si deponcionem benefi
cij vel ordinis erigat. **P**er istud omnimodam satis patz
q; iurisdictione sumitur hic vt genus apprehendens eē mes
rum et mixtū imperium. ff. de iur. o. iudi. l. iij. et. iij. ex
gentibus q; culpis in carcerare possent. §. sen. ex. vt fame
e. t. si clericos. li. vj. de penis. quis. c. li. **I**tem per hanc
l' am puto q; nedum s̄m ius oñe. h̄ eē s̄m ostōes suas po
ssit inter subditos iudicare. siue ostōnes ordment litem.
siue decidant casus vel puniant. dummo casus decidēdi
vel puniendi intra suam dyocē. euenerint. vel h̄ sit mens
q; iurisdictionem quam in dyocēsi existens inter subditos
exercet. exercere possit h̄ casu. h̄ certum est q; existens i
dyocē. non iudicaret vel puniret subditos s̄m ostōes suas
de actibus omissis extra dyocē. de ost. c. n. li. vj. §. nec illud
facere poterit extra dyocē. existens. **E**xercere. etiam p

ipsoz diocelanoz iudicarent bñ per taciturnitatē a tps
lapsus ei preiudicari posset. h̄ isto casu cū b̄ faciunt iuris
autoritate. dyocelana nulla neglia p̄t asseribi. ḡ nec cō
tra ipos p̄scribi. **C**ōtetur. qñ exercens iurisdictōz in lo
co vel in certas personas vel cās acquirat possessionez
illius gñalem spe
cialem et qñ prescri
bat satis scripti p̄
jmo. de cap. mo. c.
ij. et de hoc in spe
de iur. o. iu. ad fi.
h̄. illd̄ ec̄ a d̄ p̄scri.
ḡ. i. v̄ h̄ pone miles
Causa. se sumat
bñficiali. con
prehendit maiora
et minora bñficia
et p̄ben. de b̄ d̄ re.
iur. c. i. li. vj. in non
bñficialibz. at̄ n̄ h̄z b̄
locū. ec̄ si deccia vt
de appetate sit q̄to.
fa. qd̄ dixi s̄ e. o. s̄
iud. dispendiosam.
super v̄ b̄ bñficijs.

Per appellacōz forcius si p̄ querelam. videbatur autē q̄
illud solū sup̄ q̄ appellatum erat esset per appellacionis
iudicem agnoscendum. Vñ coram iudice appellacōis non
fit reuencio. de b̄ scrip. de mu. pe. c. i. agnoscat ḡ id so
lum sup̄ q̄ appellatur. siue añ sniam fuerit appellatum. ad
b̄. j. de ap. appellanti. cum suis ocoz. siue a snia. ij. q. vj. ad
fi. siue ex iudiciū. d̄ elec. vt cir. ca. li. vj. h̄ ex q̄ deuoluta est
causa per decre. i. de elec. li. vj. non expectato appella
cionis euentu noluit papa b̄ licere. et h̄ probat. v̄. j. dec
nimus. p̄ qd̄ rñdetur ad iura pred̄ca. p̄t ec̄ dici q̄ dec. vt
circa locum n̄ h̄z cum q̄s suuz prosequit̄ interesse. vt s̄ e.
ost̄. de elec. ost̄z in pñ. **A**d se. ap. in inferioribus ḡ
secus. Deuoluta. ita q̄cā ipa est in curia fm̄ formā dec.
i. de elec. li. vj. vt qz appellacio l̄ime interposita est. e.
t. vt circa. et appellato l̄ime insinuata. vt i. cle. s̄ d̄ elec.
cāz. et. j. debitum tps vt ibi. ḡ. pe. **A**ppellato. vtrunqz
em̄ eq̄l̄iter artat ista ost̄o prima de elec. vterqz ḡ senci
at om̄dum sicut onus. de re. iur. qui sentit. li. vj. **S**po
liantis. per b̄ p̄z q̄ loquit̄ in possessorio recuperande d̄
possessorio retinende an intentari possit per eum q̄ peti
toriuū intentauit illo pendente no. et dixi s̄ e. pastoralis
sup̄. iij. glo. que glo. incipit in ea pte q̄ dicit añ medius
q̄ de possessorio p̄t rediri ad iudicium p̄paratis r̄ p̄bari
videf̄ per hunc tertuz. Si em̄ speciale b̄ induc̄t̄ in odiū
spoliantis q̄ suspensio petitorio transit ad poss̄ssoriū ḡ
id n̄ licebit in casu ouerso in q̄ casu cessat. h̄ ḡbosa dupl̄e
p̄t defendi scz qz n̄ dicit q̄ susp̄sio possessorie. red̄cat ad
petitoriuū h̄ q̄ de possessorio mehoato redit̄ur ad peti
toriuū. qd̄ p̄t intelligi renunciato priori iudicio. Item vo
lens dicē q̄ suspendi et pendē possit possessoriū. dicet b̄
speciale h̄ addi in cā appellacōis vt dixi in glo. forci. vt
qd̄ ibi olim n̄ licuisset hodie liceat in odiū spoliantis. **C**
Conclōz. q̄ h̄ fieri possit vt h̄ tñ in his bñficialibus pōt
omitti. j. de v̄. sig. sepe attingit. facta ḡ oclōe h̄ n̄ licebit
qd̄ v̄z puto. nisi in casu dec. pastoralis in fi s̄ e. vt sic h̄
in alijs caus̄ bñficialibus tunc licet. sic et in ista saltem
eo casu q̄ suspendit petitoriuū mehoatū a se in q̄ loquit̄
illa dec. **S**uspendē sine metu adēnacōis expensaz vt
dixi. e. t. pastoralis sup̄ v̄. agi p̄t. a provel. de v̄. sig.
sepe de re. p. c. ij. vbi de b̄ **A**d uersario. h̄ l̄ra et sequēs
approbare viderur qd̄ no. jo. ij. q. ij. c. i. s̄ d̄ or. cog. c. fi.

De causa possessionis et appietatis.

Causa bñficiali p̄ ap
pellacōez ad se. ap.
l̄ime deuoluta tā appellati
q̄ appellato licē dēnim⁹
nedū petitoriuū h̄z posses
soriū intentaret in spoli
antis odiū añ cause d̄clōz
suspendere petitoriuū a se
ab aduersario intentatū i

sol. in. et ab. de rest. spoliatoz. ex o q̄ o. scz qñ sup̄ eas
re intentat vnus petitorium alter sup̄ illa int̄tat posses
soriū t̄cupāde p̄i⁹ audie. a sic vtili⁹ est sibi agē q̄ ex eipe
qd̄ host. n̄ placuit q̄ dicebat ex vi actōis eū n̄ p̄audiend̄
h̄ sil̄ dicens q̄ in dec. ex o q̄ o. p̄i⁹ excepit p̄ mod̄ egit

Solo possessorio procedendo. De dolo et contumacia

An̄te diffinitiuam
sententiam a iudice
quis appellando recedat
et iudex sue appellacioni
non deferens eo citato vlt̄
eciam non citato vlt̄er⁹
in causa procedens con
tra ipsum eciam absentez
sententiam diffinitiuam

vt ibi scrip. **S**olo
q̄si ml̄ habeat doce
re d̄ petitorio. a p̄
b̄ videf̄. q̄ petens
restōz bñficij n̄ ha
beat iustificare po
sessoriū p̄ probare ti
tulū. de rest. spo. i
l̄ris. o. tra de fi. p̄s.
ost̄it⁹ vi. qd̄ ibi
dixi sup̄ glo. ij. et
qd̄ no. h̄of. in sū. de
rest. spo. ḡ. i. casibz
h̄. qd̄ ḡ volens de
fendē oē h̄ic textū
rñdebit per dec. ex
pte. de rest. sp. vbi
int̄t̄as possessori
um p̄bat o iugū. a
p̄ dec. ad decias. e.

t. li. vj. Aliud ḡ est int̄tare petitoriuū. aliis iustificare pos
sessoriuū et titlō vbi n̄cā possessorij b̄ requirit. h̄ vide qd̄
dixi in p̄. dec. ex pte in glo. q̄si dicat vlt̄ra medium.

An̄. se sumat et determinat casū dubiū circa dec.
eū q̄. e. t. li. vj. et qd̄ ibi tangit arch. et qd̄ no. de re
iud. inter mōsteriū in vlt. glo. **S**niaz. et sic opozt̄z ap
pellacōz iustificari solum ex veritate grauaminis illat̄
p̄pter qd̄ appellauit. vt. j. de ap. appellanti. non deferēs
si detulisset snia p̄tea p̄ ipm̄ lata n̄ valuisset. qd̄ dicit̄ de
ap. cum appellacōibz. li. vj. bñ at̄ fecit iudex n̄ deferēdo
ex q̄ putabat ex falsa cā appellatum. nunq̄ em̄ reuocabit̄
quod per eum fiet. nisi prius iustificetur appellacio. qd̄
dic vt e. t. n̄ solum li. vj. **N**on citato. qz citare n̄ tenef̄
vt in p̄. dec. eum q̄ **A**bsentem. fortificabant dubium h̄
duo qz citatus fuit et qz fuit absens per q̄ acta videbāt
otumacia in n̄ueniendo. vt. j. dicam. **P**romulget. quod
potuit si lis erat otestata et liquebat de cā s̄. e. put et
idem si n̄ erat oē. h̄ erat de casibus q̄bus procedi pōt ad
sniam. lit. n̄ ote. o. tra otumacem qui h̄ntur. vt lit. n̄ ote.
qm̄ in ter. et in glo. **D**ebitum. scz decem diez. a a tpe
noticie de ap. ocertacioni li. vj. **A**ppellare. no. jmo. a
post eum host. de ap. dilec. vt ibi scrip̄ in fi. vlt. glo. a
Guil. in spe. de sen. prola. ḡ. iurta. h̄. **Q**uid ḡ si appella
cio. qz appellans añ sniaz q̄ postea appellata snia per b̄
n̄ renunciet prime appellacioni nec sniam ratificat. **C**er
minacio em̄ appellacioni n̄ submittit h̄ subtrahit appel
lantem a iudicis p̄tate. xxxi. q. ij. lotharius. de ap. bone
et. c. dilecte. n̄ ob. ff. rem. ra. ha. l. iij. ḡ. falsus. qd̄ soluevt
no. b̄. de re iud. c. i. **M**anifeste. vt qz nulla cā fuit ibi
exp̄ssa l̄ n̄ l̄ima. dato qz esset vera vel l̄z l̄ima manifeste
falsa vel iam pronūciatū esset illam flāz et n̄ appellatū
Et adūte qz probare videf̄ h̄ l̄ra qz vera otumacia in n̄
ueniendo n̄ impedit appellatē nisi sit manifesta. vt sic i
vera otumacia distinguat̄ inter manifestam et dubiam
appellans em̄ frivole et recedens vere otumax est. a tñ
si h̄ n̄ est manifestū appellat. et fm̄ bec̄ intelligenda vi
dentur iura q̄ dicūt otumacē in n̄ ueniendo n̄ appellare
ij. q. vj. ḡ. sunt qz in pñ. xxxij. q. iij. de illicita. C. de iud.
p̄perandū. ḡ. cū at̄. qz ap. n̄ re. l. i. C. e. t. in n̄ ueniedo
ideo dixi qz otumax in n̄ parendo appellat. ff. de ap. cre
ditor. ḡ. iustus. et p̄ rōe diuisitatis dic̄ ibi glo. qd̄ iste pec